

מסורת הש"ס

6) ולקמן כא... 8) ולקמן כא... 9) ולקמן כא... 10) ולקמן כא...

הנהרות הב"ח (6) בפסחה כל דבר שהיה מקבל טומאה:

גליון הש"ס רש"י ב"ח תפוחא כ"י אבל פסח לילה חייב ע"י כעשר המן פי"ג מהלכות פ"ע:

מוסף רש"י

לא אתי אהל ארעי ומבטל אהל קבוע. להסיר שם האהל מלפני הקדש... רמב"ם הלכות פסח ט"ו... רמב"ם הלכות פסח ט"ז...

רבינו חננאל

6) ויראן בית נמי בראית ביה י' טפחים למה לי לומר, אלא שמע מינה אפילו פחות מן טפחים כיון דקבוע אהל הוא... רמב"ם הלכות פסח ט"ו... רמב"ם הלכות פסח ט"ז...

6) כ"ג ד"ג.

סוכה פרק ראשון סוכה

ה"ג וביים נמי אע"ג דלא נכזה עשרה כיון דקביע הוי ואלא דלא גרע מקינופות. והך מלתא שמעתא באפי נפשה הוא דלא מימא כתיב ככילה דלי לא גבוה לישמרי להוילא ראשו מן לחלון: כינס מפניו. אינה כשאר כילה ואין עושין לה גג והיא סכינות המטה וגנה משופע כשל נקליטין: ליהוי קינופות. וליפסלה אף כפחות מ"י: לגבי קינופות לא קביעי. לחשוב כמותא ליפסול אף כפחות מ"י: לגבי כילה קביעי.

ובית נמי אע"פ שאין גבוה עשרה כיון דקביע אוהלא הוא דלא גרע מקינופות ל"א אמרי לה אמר רב יהודה אמר שמואל א"מותר לישן בבילת חתנים בסוכה לפי שאין לה גג אע"פ שגבוהה עשרה מיתוכי הישן בכילה בסוכה ל"א יצא ידי חובתו הבא במאי קביעו כיון דאע"פ שהיה גג ת"ש דנקליטין שנים וקינופות ארבעה פירם על גבי קינופות פסולה על גבי נקליטין כשרה ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים הא גבוהין מן המטה עשרה פסולה אע"פ שאין לה גג שאני נקליטין דקביעי אי קביעי ליהוי בקינופות לגבי קינופות לא קביעי לגבי כילה קביעי דרש רבה בר רב הונא מותר לישן בכילה אע"פ שיש לה גג אע"פ שגבוהה עשרה כמאן כ' יהודה דאמר ר' ל"א אתי אהל עראי ומבטל אהל קבוע דתנן ר"א ד' יהודה נוהגין היינו לישן תחת המטה בפני הזקנים ולימא הלכה כרבי יהודה אי אמר הלכה כרבי יהודה הוה אמינא הני מילי משה דלגבה עשויה אבל כילה דלתוכה עשויה אימא לא קב"ל טעמא דרבי יהודה דלא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבוע לא שניא משה ולא שניא כילה: מתני' הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבה פסולה והאם היה סיכוך הרבה מהן י"א שקצצן בשרה זה הכלל י"ב (6) שהוא מקבל טומאה ואין גידולו מן הארץ אין מסככין בו וכל דבר שאינו מקבל טומאה יוסף קמיה דרב הונא ויחוב וקאמר או שקצצן בשרה ואמר רב יצריך לנענע אמר ליה רב הונא הא שמואל אמרה ר' אהררניהו רב יוסף לאפיה ואמר ליה אטו מי קאמינא לך דלא אמרה שמואל אמרה ליה ואמרה שמואל אמר ליה רב הונא הכי קאמינא לך דשמואל אמרה ולא רב דרב אכשורי מכשר כי הא דרב עמרם חסידא ר' רמא תכלתא לפרוזמא דאינשי ביתיה תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן אהא לקמיה דרב חייא אמר רב מפסקין והן כשרין אלמא פסיקתן זו היא עשייתן והא תני שמואל משום ר' חייא הטיל לשני קרנות בבית אחת ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן כשרין מאי לאו שקושר ואח"כ פוסק י"א פוסק ואח"כ קושר פוסק ואחר כך קושר מאי למימרא מהו דתימא בעינן

עין משפט גר מצוה י"א

א וטוביה ליה פ"י תרם ע"ג: 2) כח ב מ"י פיה מהלכות סוכה הלכה ג פתח ע"ג מן טור ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 3) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 4) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 5) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 6) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 7) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 8) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 9) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 10) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 11) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 12) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 13) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 14) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג: 15) ע"ג מ"י ע"ג ח"ט סי' תרס"ג ע"ג:

לעני רש"י טריליד (טרילידיון). להכניס מן כל כליהמא. אר"א וירד"א. קיסוס (צפח מטבח).

רבינו חננאל (בבב) מעשה לשם סוכה בסכך עצה. אמר ליה רב הונא, שמואל אמר צריך לנענע אף על פי שתכנסו, אבל רב מכשר אפילו בלא נענוע, אלא כיון שקצצו והוציאו מהחית מחוברת ד"ו, כי הא דרב עמרם חסידא תלה ציצית בטלית בני בביה, בפרוזמא דאינשי ביתיה, ותלאן קורס שנתן ראשי החוטין ויפריד החוטין זה מזה, אתא לקמיה דרב חייא בר אשי אמר ליה הכי אמר רב פסקין ראשי חוטין ובשרין, שי"פ מדקאמר רב בני ציצית פסיקתן זו היא עשייתן, כך שמע מינה דבני סוכה קצצותן כך הקרקע של גפן ושל דלעת ושל קיסוס היא עשייתן, ואקשינן על שמואל היטל והני ר' חייא, היטל ליה ציצית לשתי קרנות, והחוטין מתוחין מזה הקרקע לזה הקרקע ככתחית חוטין בסוכתו, ואחר כך פסק באמצע ותפריד הקרנות כשרין, שצמצא בכל קרן ציצית כפחותו. הנה שיקשר ויעשה מעשה אחר שפסק בבייה, והא אתא לאשמעינן, מהו דתימא

לאו זמן לציית: פסיקתן זו היא עשייתן, גרע עשהא מן הקוים וזמן הגרדין דלעיל (ד' טו.) דאף על פי שעושין אחרי כך הציית לגמרי לא חשיבין ליה עשייתן משום דעביעו תליה לגם מזהו: פסולין תוחבו כגון עוקדו חוט אי פסולו והרי הן עשהא פסול דאחרי כן כפליס ארובין כשיעור שתי לציית ותוחב ראשו אחד כגון זה והוא לא מלמעל ארובה: מאי לאו קושר. עשה הגדיל בזו וזו ואחר כך פסק אלמעל ועשו שמים ועשו בפסול דכולה קודם שנפסקה חוט אחד הוא: בעינן

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones